

พระราชบัญญัติ
ส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๔

เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริม
การลงทุน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริม
การลงทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก วรรคสองของมาตรา ๒๘ วรรคสองของ มาตรา ๓๐ และ (๑) ของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐

มาตรา ๔ ให้ตัดคำว่า “และหรือภาษีการค้า” ออกจากมาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๐ และให้ตัดคำว่า “และ ภาษีการค้า” ออกจากมาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราช บัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริม การลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๖ เพื่อส่งเสริมการส่งออก คณะกรรมการอาจ ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับสิทธิและประโยชน์พิเศษอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) การยกเว้นอากรขาเข้า สำหรับวัตถุดิบและวัสดุ จำเป็นที่ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศเพื่อใช้ ผลิต ผสม หรือประกอบ ผลิตภัณฑ์หรือผลิตผล เฉพาะที่ใช้ในการส่งออก

(๒) การยกเว้นอากรขาเข้า สำหรับของที่ผู้ได้รับการ ส่งเสริม นำเข้ามาเพื่อส่งกลับออกไป

(๓) การยกเว้นอากรขาออก สำหรับผลิตภัณฑ์หรือ ผลิตผลที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบ

(๔) การอนุญาตให้หักเงินได้พึงประเมินในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นจำนวนเท่ากับร้อยละห้าของรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อน จากการส่งออกซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบ โดยไม่รวมค่าประกันภัยและค่าขนส่งนอกประเทศ
ทั้งนี้ ตามเงื่อนไข วิธีการและระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๒๐๑ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๔

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้ยกเลิกภาษีการค้าและนำภาษีมูลค่าเพิ่มมาใช้แทน และไม่มี ความจำเป็นต้องยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีการค้าให้กับผู้ได้รับการส่งเสริมอีกต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้